

حفاظت از کودکان متاثر از درگیری‌های مسلحانه در سرزمین‌های فلسطین اشغالی: مسئولیت‌پذیری در نظارت و گزارش‌دهی

دیما البورای*

DOI: 10.22096/hr.2025.2007400.1600

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۲۸ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۵]

چکیده

خشونت علیه کودکان در مناقشه اسرائیل و فلسطین یک مشکل جدی است که باید مورد توجه قرار گیرد. مکانیسم نظارت و گزارش‌دهی (MRM) که در قطعنامه ۱۶۱۲ شورای امنیت سازمان ملل (مصوب سال ۲۰۰۵) اجرا شده است، چارچوبی مفید برای پیگیری و گزارش نقض‌های صورت‌گرفته علیه کودکان در مناطق جنگی، از جمله اسرائیل و سرزمین‌های فلسطین اشغالی، ارائه می‌دهد.

با اینکه این مکانیسم به‌طور رسمی در این منطقه اجرا نشده است، سازمان‌های بشردوستانه و حقوق بشری موفق شده‌اند MRM را به کار گیرند تا بر موارد نقض حقوق کودکان نظارت کرده و اقدامات اصلاحی اتخاذ کنند. با این حال، آنها با محدودیت منابع و محیط عملیاتی دشواری روبه‌رو هستند. افزایش آگاهی و درک بهتر از مشکلاتی که کودکان در این مناقشه تجربه می‌کنند و همچنین روند تطبیق MRM با شرایط محلی، با در نظر گرفتن وضعیت خاص کودکان، می‌تواند به غلبه بر چالش‌ها و موانعی که در مسیر اجرای موثر این مکانیسم وجود دارد، کمک کند.

ضروری است که مکانیسم نظارت و گزارش‌دهی به‌طور کارآمد و موثر در تمامی مناطق درگیر در مناقشه در سراسر جهان اجرا شود تا از حقوق کودکان حفاظت و از فجایع بیشتر علیه آنها جلوگیری شود. علاوه بر این، یافتن راه‌حل‌های بلندمدت برای پایان دادن به این مناقشه در منطقه اسرائیل و فلسطین، گامی اساسی در رفع علل اصلی خشونت علیه کودکان و ایجاد محیطی امن و پایدار برای رشد و شکوفایی آنان خواهد بود.

* دانشجوی دکتری دولت و قانون در اروپای مرکزی و شرقی، دانشکده حقوق، دانشگاه دبرتسن، دبرتسن، مجارستان.

Email: alburai@unhcr.org

۱۴ حقوق بشر/سال ۱۸/شماره ۲/پیاپی ۳۶/صص ۶۹-۸۹

کلیدواژه‌ها: کودکان، درگیری مسلحانه، نقض‌های فاحش، مسئولیت‌پذیری، مکانیسم نظارت و گزارش‌دهی، شورای امنیت سازمان ملل.